

Un hotel de 50 anys d'història i un incendi proper

El camp de golf de Bolvir és un dels més antics de Catalunya, però no va ser fins a l'any 1948 quan es va construir al costat l'hotel on ahir hi va haver l'incendi, l'Hotel Xalet del Golf. Al davant d'aquest hi havia un altre hotel, anomenat Hotel del Golf, que sembla que també va ser víctima d'un incendi, ara fa una trentena d'anys. Després d'aquest fet, el Chalet es va convertir en l'únic allotjament del complex esportiu.

L'hotel, construït l'any 1948, pretenia atendre les necessitats d'una clientela aleshores elitista, i la seva construcció es va fer amb pedra, fusta i pissarra, materials que lligaven amb la resta d'edificacions de la zona i que hi donaven un aire càlid i acollidor.

En total disposava de 32 habitacions -11 de les quals es trobaven a l'edifici sinistrat-, entre les quals 8 suites, que disposaven de les comoditats més actuals i tenien vistes al camp de golf. El menjador del restaurant i els salons temen un marcat aire britànic, fet que recordava l'origen i símbol d'identitat de l'esport del golf.

El complex, a més a més, té també piscina, pista de tennis, d'esquix i de pàdel... i ha estat visitat assíduament per molts dels personatges públics habituals de la comarca.

La participació en aquest club ha estat sempre molt restringida, fet que va provocar que, en construir-se el Golf de Fontanals, proper a la zona, aquest rebés una allau de peticions per formar-ne part.

vista de l'incendi des de la carretera de Bolvir. L'espectacular columna de fum es podia veure des de Puigcerdà

Un despertar de fum, foc i pànic

Els hostes van sortir il·lesos de l'hotel, però amb ben poques pertinences

SÍLVIA CULELL
Bolvir

Una tovallola de bany era una de les poques coses que portava Pilar Tarrés a les mans, poques hores després de l'incendi. Era una de les professores de l'institut Carles Rahola de Girona que hi havia a l'interior de l'edifici quan es va declarar el foc. Ella i la seva companya Rosa Colomer acompanyaven, juntament amb altres professors, 46 alumnes en la seva setmana blanca. Poc després de l'incendi van tomar al lloc dels fets, després de deixar els seus alumnes esquiats, per tal d'intentar recuperar una part dels seus equipatges.

«Foc, foc, foc, sortiu, que ens

hem de salvar», aquest va ser el crit d'alarma del xofer que va fer despertar la resta de persones que hi havia a l'interior de l'hotel. Així ho explicava, amb serenitat però amb un bon ensurt a sobre, Roser Colomer. «No hem agafat res, hem sortit a fora i ja hem vist que les flames sortien per la xemeneia». Però, tot i així, van tomar a l'interior de l'edifici per intentar salvar una part de les seves pertinences. Ja era massa tard: «hem agafat el que hem pogut, però no hi havia llum i era tot ple de fum».

Els alumnes de l'escola no eren a l'hotel, sinó en uns bungalows propers, però els professors i els treballadors de l'hotel van desa-

llojar-los per por que hi hagués material que pogués explotar, com ara bombones de gas.

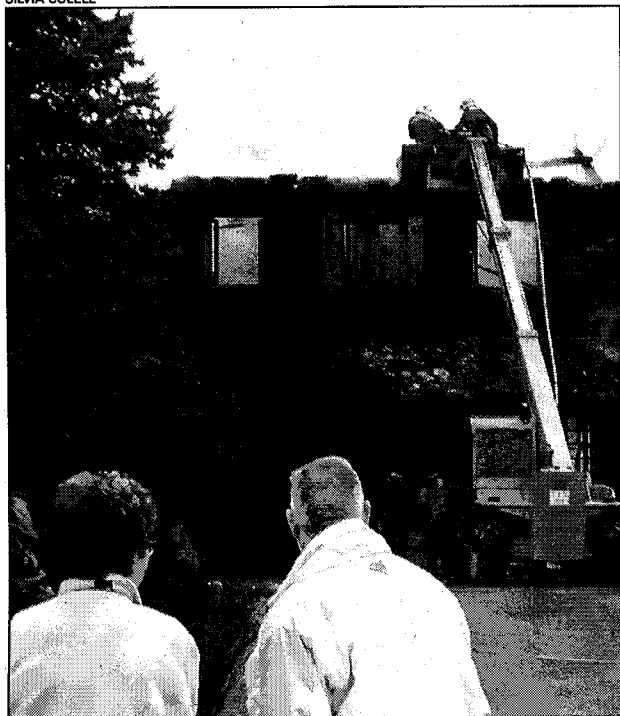
Les causes que van provocar l'incendi són encara una incògnita, tot i que Colomer explicava que *uprobablement, el foc provenia de la cuina, que era sota les habitacions*. I hi afegia que *«una prova d'això és que l'escalfor l'hem sentit primer de tot al terra de l'habitació, de fusta, que començava a cremar»*. Aquesta mateixa teoria és la que defensava el cuiner de l'hotel, Carlos Sebastián, que es mostrava desolat per l'incident: *«sóc de Saragossa i vaig arribar fa tan sols un mes i mig. L'única residència que tenia era aquí, i no n'ha quedat res»*. Hi afe-

gia que, *«segons sembla, ha estat un curtcircuit que ha començat a la cuina, però encara no en sabem res»*.

Segons els desallotjats, l'espera dels bombers es va fer molt llarga. Sebastián deia que *«els bombers han tardat una mica, no sé exactament quan, però l'espera s'ha fet llarga»*.

Tots coincidien, però, en una cosa: *«malgrat la desgràcia i la mala estona que hem passat, hem salvat la vida, que és el principal»*. L'actual director de l'hotel, Alberto Lucarini, va acudir a primera hora al lloc dels fets. Hores després, els seus ulls recorrien insistentment l'interior de l'edifici, on no quedava res més que cendra.

SÍLVIA CULELL

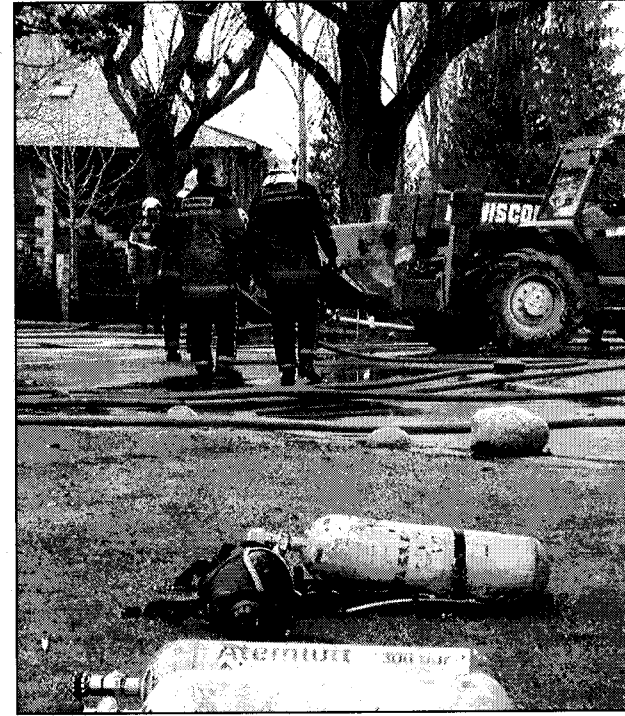
Una de les grues. El foc es va atacar des de la teulada

SÍLVIA CULELL

El fum va persistir durant hores. Al'edifici hi havia molta fusta

SÍLVIA CULELL

Dotació dels bombers. Van treballar quatre hores en l'extinció